

RENAȘTEREA

ADAOS PENTRU POPOR LA FOAIA OFICIALĂ A EPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE
A VADULUI, FELEACULUI ȘI CLUJULUI

APARE LA 1 ȘI 15
A FIECĂREI LUNI

Redacția și Administrația:
Cluj, Piața Malinovski 18.
(Consiliul Eparhial)

Redactor:
Preotul GH. NOVEANU

ALBA-IULIA

A fost voia bunului Dumnezeu ca în văleatul anului acestuia orașul Bălgradului să adaugă un eveniment din cale afară de mare la firul evenimentelor sfinte ce s'au petrecut acolo.

Lăsăm la o parte pe Mitropolitul Ioanichie de Bălgrad, pe Ioan dela Prislop, pe Marele Voevod Mihai, primul întregitor de Țară; nu ne aplecăm urechea nici la gemetele eroilor martiri Horia și Cloșca, ce au lăsat să li se frângă oasele în bucăți de magnații trecutului pentru „greșala” ce au făcut de a-și apăra „nevoile și neamul”; nu ne oprim nici la ziua luminoasă a izbândeii naționale din 1 Dec. 1918, când părinții onștri, într'o însuflețire fără pereche, au hotărât să se unească pe vecie cu Patria Mună. Nu! Nu adastăm eu gândul nici la celelalte evenimente ce au urmat dela acea data, căci ar însemna să lungim fără așteptări clipele sfinte și pline de simțire creștinească și românească ce au fost dat nației să le trăiască din plin. Lăsăm pentru altă dată și pentru alte împrejurări să evocăm aceste evenimente, nouă revenindu-ne astăzi plătuta datorie de a spu-

ne la tot natu că cele petrecută în toamna anului acestuia au depășit prin măreție orice așteptări.

tă când fiii aceleași Țări am ajuns să fim din nou uniți prin duhul cald al aceleași credințe mântuitoare.

Noi, Români, aici ne-am pomenit și aici am stat, oricât de vigeioase au fost vremile în decursul celor trecute veacuri de obidă. Am stat neclintiți la datorie, cu picioarele înfipte în pământul strămoșesc, iar eu sufletul ancorati în Dumnezeu prin mijlocirea credinței sfinte a Maicii noastre Bisericii. Ea ne-a făcut vieața mai lină, bucuria mai senină, năcazul mai ușor și nădejdea mai promițătoare decât așteptam. De pământ și de credință ne-am legat. Cel dintâi ne-a dat pâinea cea de toate zilele și adăpostul singur în vremea petrecerii celei de aici, iar cea de a doua, credința, ne-a fost leagănul tuturor așteptărilor, atât cu privire la lumea aceasta, cât și la aceea care o să vie!

Cei care au încercat să ne despartă aceste comori au uneltit la însăși ființa noastră ca națiune.

Apostolul Neamurilor

E vorba de ziua de 21 Oct. a. c. când Vlădiciei noștri din toată Țara au venit la Alba Iulia pentru a sărbători, împreună cu frații greco-catolici, ziua sfin-

N-au reușit însă Calvinii din veacurile XVI și XVII, după cum n'au reușit nici Habsburgii din veacul al XVIII și al XIX-lea. Glasul conștiinței, și tic-tac-urile inimii au fost mai puternice decât. gândurile de desbinare ale celor ce nu vedeau cu ochi buni puterea noastră. Frații noștri, rupți acum două veacuri și jumătate dela trunchiul mănos al Bisericii de intrigile Curții din Viena, la 21 Oct. a. c. la Alba-Iulia au făcut legământ de a se uni cu noi și de a rămânea cu noi cât vor ținea veacurile.

„Ne legăm și ne juruim să dăm ascultare întru toate Sfân-

tului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române și tuturor învățăturilor de credință și canoanelor Bisericii Răsăritene“, a spus preoțimea, prin reprezentanții săi legiuți, la Alba Iulia și această juruință face legătură cu Cercul. Acum suntem și rămâneam uniți așa cum Dumnezeu vrea și cum a fost și este dorința de fiecare zi a aceluia care cunosc foloasele ce le aduce unirea și răul ce-l aduce desbinarea.

Prin acest act istoric și sfânt, Alba-Iulia, Bălgradul de altă dată, a adăugat o zală de aur la lanțul ei, pe alocuirea încântătoare cu verigi de lacrimi.

MOISE FULEA

IN ȘGOALA PROROCILOR

INIMA

Se spune despre câte un om că are inimă de aur. Ți-e drag să stai în preajma lui, că te înșenează, te mângăie și te întărește și pe tine. Un asemenea om e o binecuvântare pentru obștea în mijlocul căreia trăiește. El e vrășmașul minciunii, al viclesugului, al întărâtării, al oricărei porniri spre rău. Nu se gândește decât la binele pe care l-ar putea face aproapelui său — cu cuvântul sau cu fapta. Și prilej i se îmbie pretutindeni și totdeauna, căci de oameni nenorociți n'a dus lumea lipsă niciodată și nicăiri.

Dimpotrivă, despre alți oameni se spune că au inimă de iască. Pe aceștia nu-i mișcă nimic. Ei nu se bucură de bucuria fraților lor și nu se întritsea de durerea lor. Rămân nesimțitori ca piatra, oric-ar vedea că se petrece în jurul lor. Pe unii ca aceștia să te ferească Dumnezeu, că nu sunt buni de nimic pentru obște. Fiindcă nu-s în stare să se însufletească și să sară în luptă pentru nicio treabă bună. Se țin departe de

vâltoarea vieții și nu se gândesc decât la propria lor priecoseală.

Și iarăși alți oameni au inima pornită veșnic spre rău, parcă ar fi o pungă de venin. Aceștia sunt de dreptul primejdioși pentru societate.

Oglinda inimii fiecărui om este fața lui. Mai ales ochii. Privind în ochii cuiva, îi poți citi și în inima lui. Ochii omului cu inimă de aur sunt curați, senini. Privirea lor încălzește, cheamă, mângăie, vindecă. Te învâluie în dragoste, ca o îmbrățișare de frate.

Privirea omului cu inimă de

iască e rece, sticloasă și îndepărtată. Ni-ți spune nimic. Ea te îngheață, atât e de rece. Ea te împinge, atât e de neprietenoasă.

Iar ochii oamenilor răi sunt veșnic tulburi. Fiindcă acuma în dosul lor simțiri și gânduri necurate, porniri spre răutăți. Uneori scapără scânteii cari ard, sau slobod săgeți veninoase cariucid. Sau apoi împrăstie nori negri cari te învâluiesc în nătmecimea lor.

De oamenii cu inimă de aur te lipești bucuros și fără îndemn venit din afară. Și bine faci, lipindu-te de ei.

Pe omul cu inima de iască nu-l căuta nici la vreme de bucurie, nicila vreme de ntristare și de neaz. Că nu-ți este de niciun folos. El nu-ți sporește bucuria și nu-ți micșorează întristarea.

Iar de omul cu inima de fier te ferește, ca să nu-ți otrăvească zilele.

Așa-i cum spune Iisus fiul lui Sirah (13, 30—31); „Inima omului schimbă fața lui, ori spre bune ori spre rele. Fața veselă este semn că inima întru cele bune petrece; iar aflarea pilulelor este cugetare cu osteneală.“ Ci Evanghelia domnului pune cumuna învățaturii acesteia când zice: „Unde este comoara noastră, acolo va fi și inima noastră“ (Matei 6, 21).

D. P.

SFANTA EVANGHELIE

Samarineanul Milostiv

Luca, 10, 25—57.

O mare parte din învățăturile Sale Mântuitorul Hristos le-a spus în pilde. Simple, dar pline de mult înțeles; pildile formează o comoară sfântă din care sufletul creștin va avea mereu de învățat.

Una din cele mai frumoase, de bună seamă, e cea a Samaritanului Milostiv. Fiind nevoit să răs-

pundă la întrebarea: „Cine este aproapele meu?“, Mântuitorul Hristos brodează răspunsul pe o întâmplare petrecută pe drumul ce coboară dela Ierusalim la Ierihon. Un om aarecare a căzut între tâlhari, carți, despoindu-l de tot ce avea, l-au bătut și rănit lăsându-l abia viu. Nu peste mult timp trece

pe acolo un preot și un levit iudeu. Amândoi trec nepăsători. La un răstimp după ei trece și un samarinean, un om pe care iudeii îl socoteau spurcat și-l urau de moarte. Starea de plâns în care era cel căzut între tâlhari i-au umplut sufletul de mîhă. Se dă jos de pe animal și se apropie de el; îi curăță rănilor cu vin, le unge cu unt de lemn, le leagă frumos și pe urmă punându-l pe animal, îl duce până la cea mai apropiată casă. Aici, după ce îl dă în grija gazdei, îi dă bani de cheltuială și-l roagă să păzească de el până la întoarcere, când va plăti și restul datoriei. Parabola se încheie cu întrebarea Mântuitorului și răspunsului legiuitorului evreu.

— Care din acești trei ți-se pare a fi aproapele celui ce căzuse între tâlhari?

— Cea ce a făcut milă cu dânsul.

— Mergi și fă și tu asemenea, mai adaugă convingător Domnul.

În afară de fanul că Mântuitorul Hristos prin pilda aceasta rezolvă problema aproapei, spunând în chipul cel mai clar că orice om, orice semen, trebuie privit ca un frate adevărat, dar ea mai mare are darul să facă lumină și asupra stării în care se afla omenirea până la venirea Sa în lume.

Păcatul ce-l săvârșise strămoșii noștri în Raiu a rănit de moarte sufletul întregii omeniri. Legea V. T. reprezentată prin preotul și levitul iudeu, era neputincioasă. Nu puteau să ridice pe om din starea sa păcătoasă și să-l împace cu Dumnezeu. A trebuit ca Dumnezeu să trimită în lume pe Fiul Său, care, asemenea Samarineanului Milostivi, să se sacrifice pe sine pentru mântuirea noastră, a ostenit

ducându-ne în casa de adăpost a Bisericii Sale, unde ranele pline de sânge ale inimii aplecate spre păcat le-a tămăduit cu belșugul harului sfânt. Vinul și untul de lemn reprezintă Sfintele Taine și în special Sfânta Cuminecătură și Taina Sfântului Maslu.

Mântuitorul Hristos e adevăratul Samarinean. În decursul celor

Samaritanul milostiv

trei ani și jumătate, cât a propovăduit pe pământ, „se face tuturor toate”, ca toți să poată gusta din bunătatea Sa și să vină la mântuire.

În orice vreme am trăi, cel mai bun reazim e Mântuitorul Hristos. El e plin de iubire față de cei buni, înțelegător și cu milă față de cei slabi, doctor al bolnavilor și călăuză cea mai sigură pe toate drumurile întortochiate ale vieții. Să-ți urmăm Lui.

a. f.

streine de pământul nostru și au fost aduse de unii oameni ce vremelnice au trecut sau s'au stabilit la noi.

Noi din fire suntem un neam de oameni îngăduitori și am lăsat pe fiecare nat să se închine bunului Dumnezeu în felul lui, numai să nu sufere pe cei ce ne conduc și să nu jignească credința sfântă a strămoșilor noștri.

Penticostaliștii, ca și Martorii lui Jehova, sunt o asociație religioasă care cred că se pot mântui altfel de cum a lăsat Mântuitorul Hristos prin Sfinții lui Apostoli.

Originea lor trebuie căutată dincolo de Oceanul Pacific. Ca marfă de export, a fost adusă din America. S'a ivit la început în apropiere de orașul Los Angeles din California, când peste membrii Școlii biblice al unui marec care Charles F. P. ar fi „căzut Duhul Sfânt”. Cum a căzut și cum l-a văzut pe acest Duh Sfânt noi nu putem să spunem, știm doar atât că timp de trei ani mișcarea aceasta s'a restrâns la un număr de 13 persoane, care se întrunea cu regularitate pentru lămuriri biblice. Între timp trecând de partea lor un pastor protestant cu numele Barrat, mișcarea a început a crește în proporție. El pretindea că la un moment dat oamernii din apropierea lui, au văzut o lumină puternică în jurul capului sub formă de limbă de foc, iar el simtea o „forță curioasă” în cele din lăuntru ale sale și începu să vorbească în diferite limbi. „La mici intervale vorbii în cel puțin opt limbi” zice el.

Penticostaliștii sunt o frântură a baptiștilor. Unii dintre conducătorii lor văzând că atâția dintre ei sunt supuși greșelii și după ce se botează, au ajuns la constatarea că botezul numai cu apă nu ajunge pentru a se pu-

NEGHINA CREDINȚEI

PENTACOSTALIȘTII

Din capul locului, unii dintre cititori vor sta locului când vor ați titlul de mai sus, neștiind ce să înțeleagă prin el.

Căoi noi, Români, până a-

cuma de curând deși eram de două confesiuni, poporul a ținut la o singură lege: la legea românească.

Celelalte mici bisericuțe ce s'au acuit între timp aici, sunt

teu scăpa cineva de sub povara ispitei și a păcatului, de aceea mai e nevoie pe lângă botezul eu apă și de botezul cu Duh

Sfânt și cu foc. În acest scop ei pretind că Duhul Sfânt se pogoră și peste ei, ca și în ziua Cincizecimii peste Sfinții Apostoli. De aici le vine și numele. Căci Cincizecimea nu este alta decât ziua de Rusalii, întâmplată la cincizeci de zile dela Înviere, când Duhul Sfânt s'a colorit spre a lumina și nîtări pe toți Apostolii care până atunci stăteau închiși în casă de frica Iudilor. Ori grecește aceste sărbători s'a zis **Pentacostă**, de unde și numele lor, de pentacostaliști, ca unora cari cred că și peste ei se pogoră Duhul Sfânt.

Mai au ei și alte numiri, și alte credințe dar despre acestea de altădată.

Pr. AUG. FAUR

Facultatea de Teologie din Cluj

În Monitorul Oficial Nr. 266 din 15 Nov. 1948 a apărut Decizia pentru înființarea a lor trei Institute de Teologie de grad universitar pentru pregătirea clerului Bisericii ortodoxe. Între acestea figurează unul și la Cluj.

Întrucât în scurtă vreme Institutul nostru își va inaugura cursurile, s'au început prenotările pentru studenți.

Doritorii de a se înscrie la Institutul noastră de Teologie, sunt îndrumați să ia informații mai amănunțite dela centrele proto-popești și să-și trimită cererile de prenotare. Informații mai a-

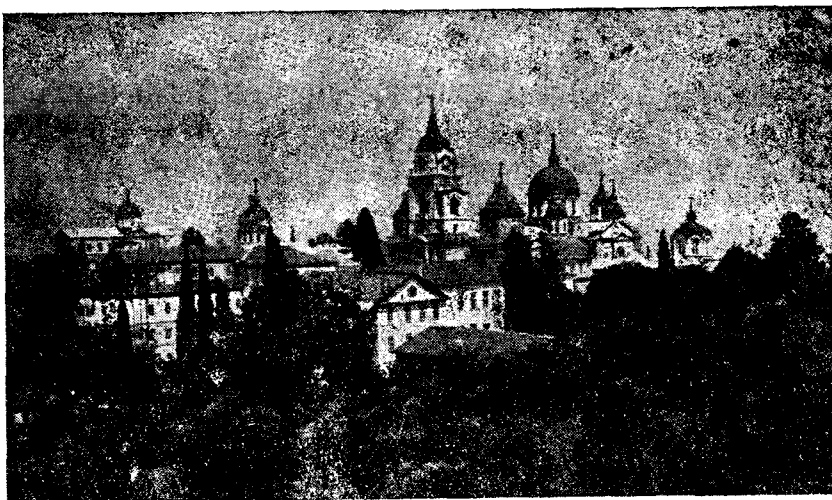
mănunțite se vor da în numărul viitor al „Renașterii“.

RECTORATUL

Drumeție misionară

În ultimele săptămâni P. S. Sa Episcopul Nicolae, însoțit de către un P. C. Părinte Consilier, a drumejit pe la Sărmăș, Tg. Mureș, Turda, Alba-Iulia, Zălau, Dej și Bistrița, unde, după oficierea Sf. Liturghii, a stat de vorbă cu P. C. Părinți.

Pretutindeni P. S. Sa a dus odată cu cuvântul Său blând, liniștea și pacea evanghelică, cerută de vreme.

Sfântul Munte Athos, Schitul Sarai

FOIȘOARĂ

Iubitul meu frate Gheorghies

Din cele ce mărturisești în scris, am înțeles că voiești să străbătem cât mai neîntârziat drumul ce ne-am propus până la unirea definitivă cu Hristos.

Toate nevoițele pe care a trebuit să le săvârșești până acum n'au avut decât o singură țintă, un singur scop: Cuminecarea cu Sfântul Trup și Sânge al Domnului Hristos.

În rânduiala bisericii noastre drept măritoare avem anumite slujbe, numite taine, prin care noi, oamenii, ne putem împărtăși din harul sfinților, din harul Dumnezeuesc. Aceste taine prin însăși numirea lor, au

întrânsele o lucrare ascunsă, nevăzută și sunt în număr de șapte: Taina Sfântului Botez, taina Ungerii cu Sfântul Mir, taina Spovedaniei, taina Sfântei Cuminecături (Impărtășanie), taina Cununii, taina Preoției și taina Sfântului Maslu.

După greșeala lui Adam în Rai, după săvârșirea păcatului strămoșesc, omul suspină neîncetat, se ofilea și pătimea după fericirea veșnică. Năzuința omului spre Raiul pierdut era zădarnică, fără conlucrarea puterii Lui Dumnezeu, fără harul ceresc.

Pentru aceasta, Mântuitorul în preajma jertfirei sale pe Sfta Cruce ne-a lăsat comoara, moștenirea cea mai neprețuită, prin care ne putem curăți sufletul: Taina Sfintei Cuminecături.

Și pentruca să nu crezi, fratele meu, că această taină este hotărîită de oamenii, să-ți citez chiar cuvintele Domnului Hristos, pe care le-a rostit la ultima

IMPOTRIVA BEUTURII

Nu dați copiilor voștri
nici o picătură de vin!
nici o picătură de bere!
și mai ales nici o picătură de
vinars!

*Căci beutura de orice fel și ori
cât de puțină face numai rău co-
pilor.*

DE CE?

1. Beutura împiedecă dezvoltarea capului și a minții copilului.
2. Beutura obosește repede, lenevește și micșorează atenția în școală.
3. Beutura sporește neascultarea față de părinți.
4. Beutura pricinuește lipsă de somn și boală de nervi și de creeri (nebulia).
5. Beutura primejduște moralitatea (purtarea creștinească) copiilor.
6. Beutura slăbește puterea de împotrivire a trupului, înlesnind nașterea boalelor de tot felul.
7. Beutura lungeste orice boală.

8. Beutura în loc să astâmpere, atâta setea și îndeamnă pe om tot mai mult să bea.

Ce trebuie să mai știm despre beutură?

1. Rachiul nu e hrănitor, prin urmare nu poate întări.
2. Un pahar de bere n'are mai multă putere hrănitoare decât făina, care încapă de un vârf de cuțit.
3. Toate beuturile spirtoase (rachiu, lichioruri, vin, bere), înviorază și încălzește pentru o clipă, dar repede molesesc trupul și-i iau din căldură.
4. Spirtul din beuturi slăbește sângele și mușchii, îngreuiază mâinile și micșorează puterea de muncă a trupului și a minții.
5. Beutura înlesnește, prin stricarea sângelui, nașterea tuturor boalelor și lungeste durata celor mai multe dintre ele.
6. Intrebuințarea obișnuită a beuturii face de vreme oameni nepuțincioși.

7. Intrebuințarea obișnuită a beuturilor deprinde cu viața de crâșmă ori primejduște traiul în familie.

8. Intrebuințarea obișnuită a beuturii împiedecă orice înaintare în avere.

9. Alcoolul (spirtul din orice beutură amețitoare), beut cu obișnuință de bărbați sau de femei, primejduște sănătața copiilor, ce vor naște.

10. Beția slăbeșet judecata și îndeamnă la fărâdelegi.

*

Beția e mama păcatelor.

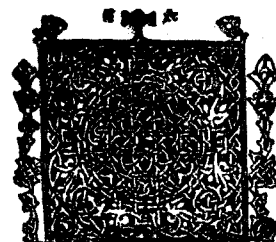
Sf. Ioan Gură-de-aur.

Beția preface pe om în dobitoac.

Sf. Ierarh Vasile cel mare.

*

O mică socoteală. Celce bea zilnic rachiul de 15 lei, cheltuește pe un an întreg 5475 lei! Dacă bea numai de 10 lei, cheltuiala e de 3650 lei! Și tocmai beuturii înjură mai tare, că dările sunt prea mari, că pentru copii trebuie prea mulți bani pe cărți.

Sa cină luată împreună cu iubiții săi Apostoli: „Luați, mâncați, acesta este trupul Meu, care se frânge, pentru voi, spre iertarea păcatelor“ (Matei, 26, 26). „Beți dintru acesta toți, acesta este sângele meu, care pentru voi și pentru mulți se varsă spre iertarea păcatelor“ (Matei, 26, 27—28).

Mai este o taină, frate Gheorghieș, care ne curățe de păcatul srtămoșesc, de păcatul săvârșit de Adam în Raiu și acesta eset taina Sfântului Botez. Dar pentru că ți-am mai amintit că firea omului este slabă, pentruca să ne ridicăm neîncetat spre sfințirea pe care am căpătat-o prin botez, lăsatu-mi-a Domnul Hristos această împărtășire cu Sfântul său Trup și Sânge, această legătură între noi și Dumnezeu, care multe suflete va ridica și le va uni cu Hristos până la vremea deapoi.

Porunca de a ne cumineca cu Trupul și Sângele Său a fost dată chiar de Domnul, când grăiește prin

pana Evanghelistului astfel: „Cela ce mănâncă Trupul Meu și bea Sângele Meu, are viață veșnică și Eu îl voiu învia în ziua cea deapoi“ (Ioan, 6, 51).

Prin taina Sfintei Cuminecături, omul este părtaș la firea Dumnezeiască, unindu-se cu Hristos.

Că este neîndoios, ceiace spuseiu mai sus, fți voiu arăta prin însăși cuvintele Domnului: „Cela ce mănâncă Trupul Meu și bea Sângele Meu, rămâne întru mine și Eu întru el (Ioan, 6, 56).

Pentruca oamenii să dobândească și să se facă părtași mântuirii celei veșnice, au primit dela însuși Fiul lui Dumnezeu Trupul și Sângele Său cel veșnic, în această ascunsă lucrare Sfântă, care este taina Sfintei Cuminecături.

Dar pentru că taina este prea cuprinzătoare și mintea noastră slabă, vom mai sta de vorbă în epistola viitoare.

Preot IORDACHE TEODOR

DIN LUMEA LARGĂ

Sufletul este mai de preț decât trupul

Timpu este pasărea, care te împodobeste cu pene colorate, însă — la vreme — va reveni să-și adune ale sale. Dacă-ți vei fi legat sufletul tău prea mult de pene, timpul va simurge împreună cu penele și sufletul. O, cât de urâtă va fi goli-ciunea ta.

—o—

Adevăratul prieten

Sfântul Grigorie cel Mare, atâta de smerit era, că totdeauna zicea:

— „Prietenii mi este cel ce-mi arată greșalele și dușman acela care mă laudă“.

Și aceste vorbe erau ale unui sfânt.

—o—

Dumnezeu este roata cea mare

Roata mare se învârteste mai încet, dar ajunge roata mică, ce se învârteste mai repede.

Cu cât roata este mai mare, cu atât și învârtitura ei este mai încetă, din care cauză face și mai puțin șgomot; cu cât, însă, roata este mai mică, cu atât învârtitura este mai repede și șgomotul său mai mare.

Acest fapt se potrivește și pentru lucruri și pentru oameni.

Roata sau cercul cel mai mare din sufletul omenească este Dumnezeu. Marginile lui nu se pot vedea; iar din cauza mulțimii și a gălăgiei roților celor mici, nu se poate auzi nici umbletul lui.

Însă în clipa în care toate roțile cele mai mici din sufletul omului se liniștesc și încetează, sufletul se oglindește în nemăsurata roată

dumnezeiască, în care se cuprinde cerul și pământul. Și în timpul acestei viziuni pe atât de rare pe cât de neașteptate, sufletul simte o bucurie de nespuse.

—o—

Suferința

INTOARCERE LA FĂGAȘ.

De multe ori gospodarii din vre-un sat în loc să meargă pe drumul convenit, o iau, fie cu piciorul, fie cu căruța peste câmp, trecând peste lanuri și hotare.

Stăpânii locului încălcat s'apucă și fac șant, dar oamenii trec și așa. Pun atunci spini și scăietii, și nu mai trece nimeni. Se duc toți la drumul convenit.

Așa și cu suferința omenească.

Dumnezeu vrea să mergem pe cărarea Lui, cea convenită, dar noi o luăm „peste câmp, adică facem fărădelegi. Atunci el sapă în calea noastră un șantuleț de suferință, pe care noi îl trecem lesne. Sapă unul mai măricel, dar noi îl trecem și pe acela. Atunci ne aruncă în cale spini și ghimpii suferințelor și noi vedem calea cea bună și ne întoarcem la ea.

—o—

Sfântul Macarie și Diavolul

Sfântul Macarie, cel trăitor în pustie, se întâlnește într-o zi cu diavolul.

Și i-a spus el lui:

— „Multe rabd eu, Macarie, dela tine, și nu pot să te biruesc. Toate câte faci tu, fac și eu. Postești și tu, postesc și eu; priveghezi tu, nici eu nu dorm deloc. Dar una este cu care tu mă biruești pe mine...“

Și Macarie l-a întrebat:

— „Ce este aceea?“

Diavolul i-a răspuns:

— „Smereția ta...“

Intrebarea unui copil

Un bogat necredincios căzu pe neașteptate într-o boală de moarte. Cum nu mai era vreme să-și facă testamentul, el își chemă la pat femeia și copiii, începând apoi a le grăi astfel:

„Dragii mei, eu plec în cealaltă lume; vă las vouă cu limbă de moarte casa aceasta, moșia și toată averea mea...“

„Tăticule drag — îl întrerupse copilășul său mai mic, care nu pricepea de ce este vorba — acolo unde te duci, ai tu altă casă?“

Intrebarea copilășului străpuse inima tatălui muribund. În clipa aceea el își văzu zădărniciia vieții și osânda cel așteaptă. Acum însă era prea târziu, prea târziu...

Peste câteva zile își dete sufletul și plecă într-o lume, unde nu avea „casă“, nici „moșie“.

—o—

Gura lumii

Când vorbește lumea de tine, ea ori spune adevărul, ori mințește. Dacă spune adevărul, nu ai pentru ce să te superi, iar dacă spune neadevăr, pară-ție bine, că nu ești așa rău, precum se zice. Nu-ți pierde cumpătul, nu sări îndată pentru vorbele pe care le-ai auzit și rămâi în tăcere, ca și când nu s'ar fi întâmplat nimic.

Gura lumii n'o poți astupa cu gura.

Sfaturi

gospodărești

Gospodăria. Ziua e scurtă; ploile mocnite de toamnă nu prea dau voie să calci pe cărările desfundate. Incepe viața de casă. Fusul sfârâie; stativele tăcănesc; iar când seara se lasă, în jurul lămpii prinde a avea tot mai multă cătare. Renașterea Poporului cu toate cele cuprinse în ea.

In grădina cu zarzavaturi suflă vântul a pustiu. S'au cules și cele din urmă patlagele roșii, sbârcite de brumă. Straturile cu salată, spanac, puse să deie repede în primăvară, sunt acoperite cu frunzar des.

In livadă, e luna cea mai potrivită pentru săditi de pomi. Cei bătrâni se curăță de vreascuri, se perie cu perie de sârmă pe trunchiu, ca să se ieie mușchii ori lichenii de pe ei.

Pe ogor n'a încetat chiar cu totul munca. Dacă vremea nu e dimpotrivă, acum se mai cară gunoi, pentru ca ploile și omătul să-l moaie.

—o—

UN MĂNUNCHIU DE FAPTE BUNE.

Dreptatea ca lumina din moarte izbăvește.

Iubirea către semenii cu Dumnezeu unește.

Stăpânirea te face să fii de toți iubit.

Te mână Umiliința la loc desăvârșit.

Frumoasa Cumpătare te face mult mai bun.

Prin Pocăință 'n suflet noui bunuri se adun.

Neosândirea este izvor de mântuire.

Și Dreapta judecată e semnul de iubire.

Și Curăția 'n suflet e drum al mântuirii.

Pe suflet Rugăciunea îl 'nalță tot mereu.

Milostivirea noastră voiește Dumnezeu.

Aceste fapte bune ce 'nchiagă o duzină.

Fac drum ușor și neted spre-a Raiului grădină.

Rugăciune

Doamne,

Eu cred în Tine,
Cred;
Cum cred în vânt,
In apă
Și 'n pământ:
Și 'n toate câte sânt
Spre lauda puterniciei Tale.

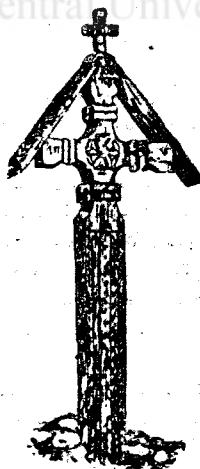
Cred, cum am au crezut părinții mei,
Plugarii-acea simplii, grei,
Cu chipul ars, posac și clăpăug,
Mereu aduși peste-un corman de plug,
Mereu robiți de-al țarinii belșug.

Plugarii-acea ce-au crescu pe câmp
Cu gușterii, cu fluturii, cu viermii:
Cu ochii plini de-adncurile vremii...

Eu cred în Tine, Doamne,

Cred,
Cum cred în vânt,
In apă
Și 'n pământ:
Si 'n toate câte sânt
Spre lauda puterniciei Tale.

D. CIUREZU.

MIEREA

Cu vre-o 450 de ani înainte de Nașterea Mântuitorului Hristos trăia în Grecia un învățat cu numele Herodot. Acesta a făcut multe călătorii prin țările de pe lângă Marea Mediterană și Marea Neagră, așa că a ajuns și până la Dunărea noastră. Despre cele văzute și auzite în aceste călătorii a scris multe și noroc că ceeace a scris nu s'a pierdut și ajuns până în zilele noastre.

Păstrarea celor scrise de el a fost un noroc și pentru noi. Vorbind de țara noastră, numită atunci Da-

Sfaturi pentru toate zilele

1. **Timpul e ban.** Drumul spre avere îl aflăm întrebându-l bine timpul. Celce șade, când alții lucrează, nu câștigă nimic; celce doarme dimineața mult, pe când alții sunt la lucru, a pierdut câteva ore bune, pe cari nu le mai prinde.

2. **Cumpără numai când îți trebuie.** Celce cumpără, ce nu-i trebuie cu adevărat, are un capital, care nu-i aduce dobândă. Multe lucruri se strică zăcând. Unul a cumpărat un sac de sare, dar a văzut prea târziu, că păgubește, pentru că aierul împuținează sarea.

3. **Teme-te mai mult de cheltuielile mărunte,** cari vin în fiecare zi, decât de cele mari, dar rari. Cheltuielile mărunte, din fiecare zi, sunt ca boala seacă (oftica): îți prăpădesc banii pe nesimțite. Celce cheltuește numai un leu pe zi mai mult decât trebuie, aruncă pe an 365 lei, de cheltuește trei lei în felul acesta, a pierdut 1095 de lei. Cheltuielile acestea mărunte și netrebuicioase îl fac pe om ușor de mînte. Celce nu cinstește leul, nu e vrednic nici de bancnota de 500, nici de 1000 lei.

4. **Ce faci tu însuși, e bine făcut.** Leneșului îi place, nu-i vorbă, să vadă pe altul, făcându-i treaba, dar ceeace faci însuși, e făcut după pofta proprie și nu costă parale.

5. **Mai bine să ai decât să capeți.** Dorința deșartă e nenorocirea omului. Cel-ce se pune pe dorințe deșarte nu e nici când mulțumit cu sine, pentru că aceste dorințe nu au margini. Celce se mulțumește cu ce are și lucrează, ca sa aibă mai mult, se bucură de viață.

cia, spune că nu poți părtunde în ea spre munți de norii de albine. Adacă străbunii noștri, Dacii, aveau atâtea albine, încât se făcuse o curată poveste din treaba acestora. Și mai târziu, în timpul Românilor, cum ne-am numit după cucerirea Daciei de către Romani, nu era sat fără stupi și mierea era mîncare obișnuită pe masa Românilor.

Astăzi stupăritul la noi, nu mai are întinderea de odinioară, ceeace e pagubă. Căci abia există mîncare mai sănătoasă și mai vindecă-

toare ca mierea, care întrece și zahărul. Cine e atât de fericit — de pe urma hărniciei lui — să aibă miere la casă, să mănânce în fiecare zi o porție, fie dimineața, fie la amiază, fie seara. Mai ales pentru copil e leac adevărat. Mierea regulează stomacul. Ea conține și un acid (acreală), cum e în furnici, care iarăși are puetre vindecătoare. La cataruri de gât și de bronșii (strugurul la intrare în plămâni) e un bun mijloc de vindecare, căci disolvă flegma. Cu miere se fac și îmblojele pe părțile dureroase ale corpului.

Despre stupărit s'ar putea spune multe. Aici vom da numai câteva sfaturi cu privire la păstrarea mierii. Mierea se păstrează mai bine în borcane de sticlă, în de cele de pământ smălțuit sau în vase de tînichia albă, ferită de orice rugină. La început când punem mierea în borcane, să nu le umplem deplin, ci să lăsăm goale, cam de unul sau două degete. Vasul să-l acoperim la început cu o foaie de hârtie, prin care să poată evapora părțile apoase din miere, și mierea trebuie

să se coacă, căci numai atunci e limpede, transparentă, curge ca untdelemnul și are o aromă (miros) plăcută și numai atunci se poate păstra timp îndelungat.

Mierea trebuie păstrată la un loc răcoros, uscat și aierisit, unde să nu înghețe, căci atunci umflându-se, creapă vasul. În loc umed sau cald, mierea dospește. Pivnița e cel mai rău loc pentru păstrarea mierii. În loc umed, mierea trage umezeala din aer, se subțiază și dospește ușor căpătând un gust acriu. Aceasta o face stricăcioasă pentru stomac. Dar se strică și când o ținem în apropierea materiilor, cari dospesc. Gustul i-se strică și dacă o ținem aproape de materii cu miros tare, cum e petrolul, varza și alte murături, căci absoarbe mirosul acestora.

Se vede deci, că mierea e un aliment gingaș, ceea ce nu e mirare, ea fiind scoasă din flori. De aceea cine vrea să aibă un adevărat folos mare dela ea, să o păstreze în cea mai mare curățenie, atât cu privire la vas, cât și la a aerului din jurul ei.

Ce s'a petrecut în ultimele două săptămâni

Din țară

SĂPTĂMĂNA ARLUS-ULUI. Săptămâna dintre 1—7 Nov. a. c. a fost dedicată în întregime prieteniei româno-sovietice, cetățenii din toată țara fiind lămurii de folosul mare pe care l-am avut cu toții și-l vom avea și în viitor în urma acestei prietenii.

Pentru ziua de 7 Nov. s'au pregătit mari serbări în toate orașele, poporul luând parte la ele cu în-sufletire. Pretutindeni nu vedeai decât placarde cu inscripții diferite, care preamăreau această zi și pe marii conducători cari, prin revoluția din Octombrie, au pus bazele socialismului.

SERVICIUL DE TRANSPORT LA DOMICILIU. Direcțiunea Generală C.F.R. a hotărât înființarea unui serviciu de transport la domiciliu cu camioane C.F.R. pentru coletele care conțin alimente, paseri și animale predate în cuști, din orice stație pentru orașele mai mari din țară. Pentru ducerea lor acasă se va achita o taxă după kgr., care variază dela un oraș la altul.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI se transformă în Banca

Republicii Populare Române, Bancă de Stat. Prescurtat i-se va zice: Bancastat.

Averea Băncii Naționale trece asupra Băncii Republicii, Bani puși în circulație înainte de aceasta transformare, își păstrează puterea de circulație. Capitalul Băncii se fixează la suma de două miliarde lei.

MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÂNTULUI PUBLIC a interzis folosirea cărților de școală apărute în anul școlar 1947—48 și mai vechi, chiar dacă ele au fost tipărite în baza unor aprobări date de minister. Fac abatere dela această măsură numai cărțile cu o aprobare specială de a putea fi folosite.

DE MULTĂ VREME SE ȘTIE că în tutun există o substanță, care omoare viermușorii ce produc diferite boale. Astfel mulți oameni tratează râia căminilor prin fricțiuni cu fiertură de tutun.

Această putere tămăduitoare a tutunului a fost studiată, reușind a se scoate din ea un leac ce va fi folosit în viitor pentru stărpirea a o mulțime de vermișori ce fac mare pagubă în diferite plantații de cultură.

Din străinătate

ANIVERSAREA REVOLUȚIEI DIN OCTOMBRIE ÎN U. R. S. S.

Și în anul acesta ziua de 7 Nov. a fost prăznuită în U.R.S.S. în cadre cât se poate de impunătoare. D. Molotov, ministrul afacerilor din afară a marii noastre vecine dela Răsărit, a făcut o dare de seamă, în care a arătat pe larg toate lucrurile bune ce s'au făcut în U.R.S.S. dela venirea socialismului la puetre. Pe linia aceasta muncește și astăzi și așa va continua și în viitor, având convingerea că va duce lumea la o înflorire, pe care alte state, ori cât s'ar strădui, nu o vor putea duce.

La sărbătoarea Uniunii Sovietice s'au asociat toate popoarele doritoare de pace, trimițându-și cuvântul lor larg și deschis.

PARIS. În Franța un mare număr de frunțașii socialiști au declarat că sunt împotriva politicii pe care actualul guvern o duce. În semn de nemulțumire ei vor cere ca miniștrii socialiști să se retragă din guvern.

REPREZENTANȚII tineretului democrat din Franța, Italia, Polonia, Cehoslovacia, Finlanda și Danemarca, în momentul de față se găsesc în Uniunea Sovietică, fiind invitați de Comitetul antifascist sovietic.

LA LONDRA, Uniunea Națională a ziariștilor a votat o hotărîre de protest împotriva condamnării la moarte a eroului național Glezos, fostul redactor al unui ziar comunist din Grecia.

DIN AMERICA ne vine știrea, că dl. Truman ar fi aplicat să se întâlnească cu Generalissimul Stalin oriunde și în afară de Statele Unite, dacă din această întâlnire ar putea reeși ceva bun pentru liniștea opiniei publice și a asigurării păcii.

DIN CHINA primim încunoștințarea că guvernul mareșalului Ciang-Kai-Shek a proclamat stare de asediu. Armata cea mai bine echipată de pe linia ferată Sanghai a fost împrăștiată. Străinii fug din toate orașele principale pe calea aerului. În multe alte orașe au avut loc tulburări ale mulțimii flămânde. Sunt morți și răniți.